

The Impact of Demographic Change on Economic Growth in ASEAN

Vanhnasone BOUARAXAY*, Vilayphone SOMSAMONE, Phatsa DUANGPASITH,
Southavone SIOUDOMPHAN

Department of Economics Faculty of Economics and Tourism Souphanouvong University, Lao PDR

*Correspondence:

Vanhnasone Bouaraxay,
Department of Economics
Faculty of Economics and
Tourism Souphanouvong
University; Tel: +856 20 5936
0758, Email:
vanhnasone21@gmail.com

Article Info:

Submitted: April 29, 2024

Revised: May 28, 2024

Accepted: July 02, 2024

Abstract

This study aims to examine changes in demographic and economic growth and the impact of demographic change on economic growth in ASEAN countries. It uses panel data from 2003 to 2022, covering 10 ASEAN nations, sourced from the World Development Indicators, and analyzed using the Panel Autoregressive Distributed Lag Approach (ARDL). The findings show that over the past 20 years, the population in ASEAN countries has steadily increased, driven by rapid economic growth, technological advancements, and significant improvements in public health, leading to better healthcare and increased life expectancy. Economically, GDP per capita in ASEAN countries increased continuously until 2009, when it declined due to trade tensions from the 2008 Sub-Prime Crisis. Recovery began in 2010-2012, but from 2013-2016, there was another decline due to lower-than-expected global economic growth, falling commodity prices, reduced trade and financial flows, and market volatility impacting global economic activities. From 2017-2019, economic growth improved but declined again in 2020 due to disruptions caused by the COVID-19 pandemic. By 2022, economic growth started to increase consistently again. Regarding the impact of demographic change on economic growth, the working-age population has a long-term positive relationship with GDP per capita in ASEAN countries. In contrast, youth dependency has a long-term negative relationship with GDP per capita. The elderly dependency is not statistically significant. Additionally, there is an adjustment from short-term to long-term equilibrium.

Keywords: Demographic, Economic Growth, Panel ARDL (Pooled Mean Group)

1. ພາກສະເໜີ

ປະຊາກອນເປັນໜຶ່ງໃນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງທຸກປະເທດ ເນື່ອງຈາກວ່າຈໍານວນປະຊາກອນຈະມີຜົນກະທົບທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຕໍ່ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດຕໍ່ຫົວຄົນ; ໂດຍຜົນກະທົບທາງກົງແມ່ນການທີ່ຈໍານວນປະຊາກອນເຊິ່ງມີຖານະເປັນຜູ້ບໍລິໂພກຂອງລະບົບເສດຖະກິດຈະເປັນຕົວຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າ

ຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດຕໍ່ບຸກຄົນມີຄ່າໜ້ອຍລົງ ໃນຂະນະທີ່ຜົນກະທົບທາງອ້ອມແມ່ນການທີ່ປະຊາກອນສ່ວນໜຶ່ງຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດຂອງລະບົບເສດຖະກິດ ແລະ ເປັນຕົວກໍານົດມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດ. ເຊິ່ງການທີ່ປະເທດມີປະຊາກອນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດມີໂອກາດເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຈະເລີຍເຕີບ

ໂຕທາງເສດຖະກິດ (Andrew et al., 2008). ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ເປັນໜຶ່ງໃນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ສຸດ ຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມໃນອະນາຄົດ. ຜ່ານມາມີນັກວິໄຈຫຼາຍທ່ານມີວິໄສທັດວ່າການປ່ຽນແປງຂະໜາດ ແລະ ອົງປະກອບຂອງປະຊາກອນໃນລະບົບເສດຖະກິດ ແມ່ນມີຜົນຕໍ່ກັບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສິ່ງຜົນຕໍ່ກັບເສດຖະກິດທົ່ວໄປ ໄດ້ແກ່: ພຶດຕິກຳການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ, ການຕັດສິນໃຈຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ການຕອບສະໜອງຂອງອຸປະທານ ແລະ ອຸປະສົງລວມຂອງປະເທດໃນໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ (Sioudomphan et al., 2024) ລວມເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງອຸປະທານແຮງງານ ແລະ ການປ່ຽນແປງໃນຜະລິດຕະພາບ; ເຊິ່ງໃນການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີສາເຫດຈາກການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ (Yoon et al., 2014). ຈາກຄວາມສໍາຄັນຂອງປັດໄຈທາງປະຊາກອນທີ່ມີຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດຕໍ່ຫົວຄົນ ເຮັດໃຫ້ການສຶກສາບົດບາດການປ່ຽນແປງຂອງປະຊາກອນໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງທາງດ້ານຂະໜາດ (size) ແລະ ທາງດ້ານໂຄງສ້າງ (structure) ມີຄວາມສໍາຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າການສຶກສາການປ່ຽນແປງທາງເສດຖະກິດໃນຂະນະທີ່ການສຶກສາຜົນຂອງການປ່ຽນແປງຂອງປະຊາກອນ (ຫຼື ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນ) ທີ່ມີຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດມີຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຊັ່ນ: ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນຈະຂັດຂວາງການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ (Malthus, 1986), ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນຈະເຮັດໃຫ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນ (Kuznets, 1960) ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນບໍ່ມີຜົນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບທາງເສດຖະກິດ (Bloom & Freeman, 1986); ແຕ່ການສຶກສາຜົນຂອງການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນກັບໃຫ້ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ເປັນໄປໃນແນວທາງດຽວກັນ. ເຊິ່ງສິ່ງທີ່ເປັນຕົວກະຕຸ້ນຢ່າງມີສັກກາຍຍະພາບໃນການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າທາງເສດຖະກິດຂອງປະເທດໜຶ່ງນັ້ນກໍ່ມາຈາກປັດໄຈດ້ານປະຊາກອນ. ໂດຍປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວຫຼາຍປະເທດໄດ້ຜ່ານຊ່ວງການປ່ຽນຜ່ານຂອງປະຊາກອນ ຈາກພາວະໄວແຮງງານທີ່ສູງ ແລະ ອັດຕາການຕາຍສູງ ໄປເປັນ

ພາວະໄວແຮງງານທີ່ຕໍ່າ ແລະ ອັດຕາການຕາຍຕົກຕໍ່າໃນປະເທດ (Bloom & Finlay, 2009; Eastwood & Lipton, 2011); ການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາການຈະເລີນພັນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໄວແຮງງານເປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງການປ່ຽນຜ່ານປະຊາກອນທີ່ມີຜົນຕໍ່ຜົນຜະລິດທາງເສດຖະກິດສູງ (Bloom et al., 2009); ສ່ວນປະກອບທີ່ສໍາຄັນຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນແມ່ນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການຈະເລີນພັນສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນໄວເດັກເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງອາຍຸ ເຊິ່ງສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຜ່ານຊ່ວງທາງທາງປະຊາກອນ (Bloom et al., 2010; Hondroyiannis & Papapetrou, 2002; Acemoglu & Johnson, 2007; Cervellati & Sunde, 2011; Bloom, 2012; Eastwood & Lipton, 2011). ຜົນກະທົບຈາກການມີປະຊາກອນໄວແຮງງານຈໍານວນຫຼາຍ ຈະເປັນການປ່ຽນແປງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບໃນຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ບັນລຸຕາມລະດັບການເຕີບໂຕເສດຖະກິດສູງ. ດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍປະເທດໃນອາຊີ ແລະ ຢູໂຣ ໂດຍສະເພາະປະເທດເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນຂອງສັງຄົມຜູ້ສູງອາຍຸ ຫຼື ສັງຄົມທີ່ກໍາລັງສູງອາຍຸ ໃນຂະນະດຽວກັນ ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາຫຼາຍປະເທດໃນອາຊີ ເຊິ່ງຢູ່ລະຫວ່າງການປ່ຽນຜ່ານທາງປະຊາກອນ (demographic transition) ກໍາລັງປະສົບກັບການປ່ຽນແປງໃນໂຄງສ້າງອາຍຸຂອງປະຊາກອນ (Lee & Mason, 2011; Ogawa et al., 2021).

ການປ່ຽນຜ່ານທາງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແມ່ນຂະບວນການທີ່ປະເທດປ່ຽນຜ່ານຈາກອັດຕາການເກີດ ແລະ ອັດຕາການຕາຍສູງໄປສູ່ອັດຕາການເກີດ ແລະ ອັດຕາການຕາຍທີ່ຕໍ່າ. ການປ່ຽນຜ່ານທາງປະຊາກອນມີຜົນກະທົບສໍາຄັນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ແລະ ໂຄງສ້າງອາຍຸຂອງປະເທດ ຫຼັງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາການຕາຍ ກ່ອນການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາການເກີດ ເຮັດໃຫ້ສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນໄວເດັກມີສັດສ່ວນທີ່ຫຼາຍກວ່າປະຊາກອນໄວເຮັດວຽກ (Bloom & Williamson, 1998). ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເມື່ອເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນເຕີບໂຕຂຶ້ນສັງຄົມກໍ່ຈະປ່ຽນໄປສູ່ໂຄງສ້າງອາຍຸທີ່ມີປະຊາກອນຢູ່ໃນໄວແຮງງານເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຕາມມາດ້ວຍປະຊາກອນໄວເດັກທີ່ມີຈໍານວນນ້ອຍກວ່າ ເນື່ອງຈາກອັດຕາການຈະເລີນພັນຫຼຸດລົງ ແລະ ໃນທ້າຍທີ່ສຸດ ປະຊາກອນສູງອາຍຸຈະເປັນ

ປະຊາກອນທີ່ກວມເອົາເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເນື່ອງຈາກຄົນໃນສັງຄົມມີອາຍຸຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ອາຍຸໄຂເພີ່ມຂຶ້ນ. ການປ່ຽນແປງທາງປະຊາກອນນັ້ນ ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ: ປະຊາກອນໄວແຮງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສາມາດກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງແຮງງານ ແລະ ຜົນຜະລິດແມ່ນພົວພັນໄປໃນທາງດຽວກັນ; ປະຊາກອນໄວແຮງງານທີ່ຫຼຸດລົງຈະນຳໄປສູ່ການຫຼຸດລົງຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ເຫັນໄດ້ຈາກບົດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜົນການສຳຫຼວດທີ່ຜ່ານມາຂອງ Safdari et al. (2011) ແລະ Choudhry & Elhorst (2010) ພົບວ່າ ປະຊາກອນໄວແຮງງານ ແລະ ອັດຕາການເພີ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງດຽວກັນກັບການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ແຕ່ອັດຕາການເພີ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸຈະສົ່ງຜົນໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມກັບການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ Song (2013) ແລະ LINDH (2007) ພົບວ່າ ອັດຕາການເພີ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງດຽວກັນກັບການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ, ບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ Wei & Hao (2010) ພົບວ່າ ການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາປະຊາກອນການເພີ່ງພາໄວເດັກຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ Bloom & Finlay (2009) ພົບວ່າ ການຫຼຸດລົງຂອງສັດສ່ວນປະຊາກອນໄວແຮງງານ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕເສດຖະກິດ, Yoon et al. (2014) ພົບວ່າ ສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນຜູ້ສູງອາຍຸມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ. ນອກນັ້ນ ຈາກ United Nations Population Division 2022 ເຫັນວ່າປະເທດໃນອາຊຽນ ກຳລັງປະສົບກັບພາວະການປ່ຽນແປງທາງປະຊາກອນ ເຊິ່ງຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຢ່າງໄວວາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອປະຊາກອນໄວແຮງງານເຕີບໂຕໄວກວ່າ ປະຊາກອນທີ່ຕ້ອງອາໄສການເພີ່ງພາ (ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວສູງອາຍຸ) ເຊິ່ງເສດຖະກິດຈາກການປ່ຽນແປງປະຊາກອນນີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມສູງສຸດ ໃນຊ່ວງໄລຍະຊຸມປີ 2020 ແລະ 2030 ເຊິ່ງເປັນໂອກາດທີ່ສຳຄັນສຳລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນພູມິພາກ.

ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນທີ່ກ່າວມານີ້ແມ່ນການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງອາຍຸ (age structure) ຂອງ

ປະຊາກອນເຊິ່ງໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນແປງສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນໃນກຸ່ມອາຍຸຕ່າງໆ ໂດຍເປັນສິ່ງທີ່ທຸກປະເທດກຳລັງປະເຊີນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຜ່ານຂະບວນການປ່ຽນຜ່ານທາງປະຊາກອນ (demographic transition) ເຊິ່ງໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນຜ່ານຈາກສັງຄົມກະສິກຳທີ່ມີພາວະການຈະເລີນພັນ ແລະ ພາວະການຕາຍໃນລະດັບສູງ ເປັນສັງຄົມອຸດສາຫະກຳທີ່ມີພາວະການຈະເລີນພັນ ແລະ ພາວະການຕາຍໃນລະດັບຕໍ່າ; ທັງນີ້ການປ່ຽນແປງສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນໃນກຸ່ມອາຍຸຕ່າງໆ ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນມຸມມອງສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນໄວແຮງງານ (ອາຍຸ 15 – 59 ປີ) ເຊິ່ງຢູ່ໃນຖານະຜູ້ຜະລິດໃນລະບົບເສດຖະກິດ, ອັດຕາສວນການເພີ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 15 ປີ) ແລະ ໄວສູງອາຍຸ (65 ປີຂຶ້ນໄປ) ເຊິ່ງຢູ່ໃນສະຖານະຜູ້ບໍລິໂພກໃນລະບົບເສດຖະກິດປ່ຽນແປງໄປ ເນື່ອງຈາກການທີ່ລາຍໄດ້ ແລະ ການບໍລິໂພກຂອງປະຊາກອນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນກ່າວຄື ປະຊາກອນໄວເດັກ ແລະ ປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸມັກມີການບໍລິໂພກຫຼາຍກວ່າລາຍໄດ້ ແລະ ປະຊາກອນໄວແຮງງານມັກມີລາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າການບໍລິໂພກ ເຮັດໃຫ້ສັດສ່ວນປະຊາກອນໃນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸເປັນໜຶ່ງໃນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ກຳນົດການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດລວມທັງການພັດທະນາສັງຄົມ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການສຶກສານີ້ຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ 1) ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະ 2) ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າ

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ຜູ້ສຶກສາໄດ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງເຊິ່ງໄດ້ດາວໂຫຼດມາຈາກ website ຂອງທະນາຄານໂລກ (<https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators>) ປະກອບດ້ວຍ: ຂໍ້ມູນສະຖິຕິລວມຍອດຜະລິຕະພັນພາຍໃນປະເທດສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ (GDP per capita), ຂໍ້ມູນສະຖິຕິຈຳນວນປະຊາກອນໄວແຮງງານ (Working-Age population), ຂໍ້ມູນອັດຕາສ່ວນການເພີ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (Youth Dependency Population) ແລະ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິອັດຕາ

ສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ (Elderly Dependency Population).

2.2 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ພາຍຫຼັງຮວບຮວມຂໍ້ມູນມາໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ສຶກສາໄດ້ມີການວິເຄາະຂໍ້ມູນສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ

ໂດຍນຳໃຊ້ ສະຖິຕິພັນລະນາເຊັ່ນ: ຄ່າຈຳນວນການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄ່າເປີເຊັນການປ່ຽນແປງ; ແລະ ນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງຂອງ Panel ARDL ເພື່ອວິເຄາະຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ດັ່ງນີ້ລຸ່ມນີ້:

$$\Delta \ln GDPP_{it} = \phi \ln GDPP_{i,t-1} + \alpha'_i \ln Wp_{it} + \beta'_i \ln Ydp_{it} + \omega'_i \ln Edp_{it} + \sum_{j=1}^{P+1} \lambda_j \Delta \ln GDPP_{i,t-j} + \sum_{j=0}^{q-1} \delta_{ij}^* \Delta \ln Wp_{i,t-j} + \sum_{j=0}^{q-1} \eta_{ij}^* \Delta \ln Ydp_{i,t-j} + \sum_{j=0}^{q-1} \tau_{ij}^* \Delta \ln Edp_{i,t-j} + \mu_i + \epsilon_{it}$$

ເຊິ່ງຕົວປ່ຽນແຕ່ລະໂຕແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນ ຕາຕະລາງທີ 1.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ

ຈຳນວນປະຊາກອນໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນຕະຫຼອດໄລຍະ 20 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊັ່ນ: ໃນປີ 2022 ມີຈຳນວນ 679,445,102 ຄົນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 546,885,089 ຄົນ ໃນປີ 2003 ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ 132,560,013 ເທົ່າກັບ 24.23% ເມື່ອທຽບກັບປີ 2022 ແລະ ມີອັດຕາການປ່ຽນແປງຂອງປະຊາກອນໂດຍສະເລ່ຍ 1.16%; ອັນເນື່ອງມາຈາກ ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໄວວາຂອງຂົງບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກຊຽງໃຕ້ ໄດ້ດຶງດູດເອົາຜູ້ອົບພະຍົບທີ່ສະແຫວງຫາໂອກາດທາງເສດຖະກິດ ແລະ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດິດີ ຈາກຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເທັກໂນໂລຊີ ໂດຍສະເພາະກໍ່ແມ່ນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດມີການດູແລຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີອາຍຸຍືນສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນຕາມທຳມະຊາດພາຍໃນຂົງເຂດປະເທດອາຊຽນນັ້ນເອງ. ສຳລັບປະຊາກອນໄວເດັກໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2003-2022 ເຫັນວ່າ ນັບແຕ່ປີ 2003-2009 ມີຈຳນວນປະຊາກອນໄວເດັກທີ່ຫຼຸດລົງ ອັນເນື່ອງມາຈາກການລຸດລົງຂອງອັດຕາການແຕ່ງງານຂອງປະຊາກອນໃນສັງຄົມ ແລະ ການສຶກສາອົບພະຍົບໄປຍັງຂົງເຂດອື່ນໆເພື່ອຫາໂອກາດທີ່ດີກວ່າ; ແຕ່ໃນຊ່ວງປີ 2010-2022 ມີຈຳນວນປະຊາກອນໄວເດັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມກ້າວ

ໜ້າທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກໄດ້ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກນ້ອຍຫຼຸດລົງນັ້ນເອງ. ສຳລັບປະຊາກອນໄວແຮງງານ ເຫັນວ່າ ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຄື: ຈາກ 352,659,396 ຄົນ ໃນປີ 2003 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 459,400,336 ຄົນ ໃນປີ 2022 ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ 106,740,940 ຄົນ ເທົ່າກັບ 1.42% ອັນເນື່ອງຈາກການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ເຊິ່ງມັນໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ມີຄວາມຕ້ອງການແຮງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີການຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃນພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ສຳລັບໃນດ້ານຂອງປະຊາກອນຜູ້ສູງອາຍຸ ພົບວ່າ ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຄື: ໃນປີ 2003 ມີປະຊາກອນໄວຜູ້ສູງອາຍຸຈຳນວນ 29,194,169 ຄົນ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 53,460,399 ຄົນ ໃນປີ 2022 ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ 24,266,230 ຄົນ ເທົ່າກັບ 3.24% ເຊິ່ງເນື່ອງຈາກຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການແພດ ລວມໄປເຖິງອັດຕາການຕາຍທີ່ຫຼຸດລົງ ເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນມີອາຍຸຍືນສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ສ່ວນໃນດ້ານການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ພົບວ່າ ອາຊຽນກໍ່ເປັນກຸ່ມປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຢູ່ໃນລະດັບສູງ ເຊິ່ງສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ຈາກ GDP ລວມ ໃນປີ 2022 ມີມູນຄ່າເທົ່າກັບ 3.6 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ຕິດອັນດັບ 5 ຂອງໂລກ; ໂດຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງເສດຖະກິດນີ້ແມ່ນຄວບຄູ່ໄປກັບຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ອາຊຽນກາຍເປັນຕະຫຼາດທີ່ມີສັກກາຍຍະພາບສູງສຳລັບການພັດທະນາໃນອະນາຄົດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນໃນ

ກຸ່ມອາຊຽນ ກໍ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຊ່ວງແຕ່ປີ 2003 - 2009 ໂດຍມີອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 6.51% ຕໍ່ປີ; ແຕ່ຫຼຸດລົງໃນຊ່ວງປີ 2010-2016 ເນື່ອງຈາກວິກິດການທາງດ້ານການຄ້າໂລກທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການຍຸດສະຖາຂອງການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດຂອງບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ໃນຊ່ວງນີ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກກໍ່ຕໍ່າກວ່າທີ່ຄາດໄວ້ເນື່ອງຈາກລາຄາສິນຄ້າຕົກຕໍ່າ, ເງິນຫົນໝູນວຽນໃນການດໍາເນີນການຄ້າໜ້ອຍລົງ ຕະຫຼອດຈົນຄວາມຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດການເງິນທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດໂລກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ກັບມາເພີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງຈົນມາເຖິງຊ່ວງປີ 2020 ແມ່ນໄດ້ມີການຫຼຸດລົງຫຼາຍທີ່ສຸດອັນເນື່ອງຈາກການຍຸກສະຫງັກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ເກີດຈາກບັນຫາການແຜ່ລະບາດພະຍາດໂຄວິດ 19 ຈົນກະທັ້ງມາເຖິງທ້າຍປີ 2022 ບັນຫາການແຜ່ລະບາດພະຍາດໂຄວິດ 19 ໄດ້ເລີ່ມຜ່ອນຄາຍລົງເລື້ອຍໆ ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດຕ່າງໆໃນໂລກເລີ່ມໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ ແລະ ກັບມາຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ເຊິ່ງລວມເຖິງບັນດາປະເທດອາຊຽນນໍາດ້ວຍ.

3.2 ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ

ຢູ່ໄລຍະສັ້ນພົບວ່າ: ປະຊາກອນໄວແຮງງານ (lnWp), ອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (lnYdp) ແລະ ອັດຕາການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ (lnEdp) ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນໃນໄລຍະຍາວກັບ ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (lnGDPP) ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ; ແຕ່ຄວາມໄວໃນການປັບຕົວຈາກໄລຍະສັ້ນສູ່ດຸນຍະພາບໄລຍະຍາວຫຼື Error Correction Term (EC) ມີຄ່າສໍາປະສິດ - 0.362052 ທີ່ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດພາຍໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນມີການປັບຕົວຈາກໄລຍະສັ້ນສູ່ດຸນຍະພາບໄລຍະຍາວ ນັ້ນຄື: ປະຊາກອນໄວແຮງງານ (lnWp), ອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (lnYdp) ແລະ ອັດຕາການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ (lnEdp) ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສໍາພັນໃນໄລຍະຍາວກັບ ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (lnGDPP) ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ໂດຍທີ່ປະຊາກອນໄວແຮງງານ (lnWp): ມີຄວາມສໍາພັນໃນໄລຍະຍາວກັບ ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (lnGDPP) ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນໃນທິດທາງດຽວກັນ ດ້ວຍຄ່າສໍາປະສິດ ເທົ່າກັບ 3.676111 ແລະ

ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ: ຖ້າປະຊາກອນໄວແຮງງານເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 3.676111% ; ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (lnYdp) ມີຄວາມສໍາພັນກັບລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (lnGDPP) ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມກັນ ດ້ວຍຄ່າສໍາປະສິດ ເທົ່າກັບ -2.027808 ແລະ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (lnYdp) ເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ 2.027808%; ສ່ວນສໍາລັບອັດຕາການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ (lnEdp) ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (lnGDPP) ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ.

4. ວິພາກຜົນ

ຜົນການສຶກສາສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດພົບວ່າ ການປ່ຽນແປງຈໍານວນປະຊາກອນໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ຕະຫຼອດໄລຍະ 20 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງມີສາເຫດມາຈາກການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໄວວາໃນພາກພື້ນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບທິດສະດີປະຊາກອນຂອງ ມັລຕັສ (Malthus, 1986) ທີ່ວ່າຈໍານວນປະຊາກອນເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນມັກຈະມີເຫດຜົນມາຈາກກິຈະກຳທາງເສດຖະກິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນນັ້ນ, ປະຊາກອນໄວເດັກໃນໄລຍະນີ້ເຫັນວ່າ ມີຈໍານວນປະຊາກອນໄວເດັກທີ່ມີແນວໂນ້ມຫຼຸດລົງ ອັນເນື່ອງມາຈາກມີ ປ່ຽນຜ່ານທາງປະຊາກອນ. ປະຊາກອນໄວແຮງງານໃນໄລຍະນີ້ກໍ່ເຫັນວ່າ ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງມີສາເຫດມາຈາກການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບການສຶກສາຂອງ Wei ແລະ Hao (2010) ທີ່ວ່າ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ເຊັ່ນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ. ສໍາລັບປະຊາກອນຜູ້ສູງອາຍຸໃນໄລຍະນີ້ເຫັນວ່າ ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຊັ່ນກັນ ເຊິ່ງມີເຫດຜົນມາຈາກຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການແພດ ເຮັດໃຫ້ມີອາຍຸຍືນກວ່າທີ່ຜ່ານມາ ເຊິ່ງເນື່ອງມາຈາກການປ່ຽນຜ່ານທາງປະຊາກອນ ຄື: ການປ່ຽນແປງຈາກອັດຕາການເກີດ-ຕາຍສູງ ໄປສູ່ອັດຕາການເກີດ-ຕາຍຕໍ່າ

ການປ່ຽນແປງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອສັງຄົມມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງ ເຕັກໂນໂລຊີ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການສຶກສາ. ໃນທາງ ເສດຖະກິດ ອາຊຽນກໍ່ເປັນກຸ່ມໄຫຍ່ກຸ່ມໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງທາງເສດຖະກິດ ໂດຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງ ເສດຖະກິດນີ້ແມ່ນຄວບຄູ່ໄປກັບຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ ເພີ່ມຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ອາຊຽນເປັນຕະຫຼາດທີ່ມີສັກກາຍຍະພາບ ຢ່າງສູງສຳລັບການພັດທະນາໃນອະນາຄົດ .

ການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນທີ່ມີຜົນຕໍ່ການ ຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ພົບວ່າ ປະຊາກອນໄວແຮງງານມີຄວາມສຳພັນກັບການ ຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນທິດທາງດຽວກັນ ເຊິ່ງ ສອດຄ່ອງກັບການສຶກສາຂອງ Lindh (2007) ພົບວ່າ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດມີຄວາມສຳພັນກັນໂດຍຜ່ານ ຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ ເຊິ່ງໃນນັ້ນອັດຕາສ່ວນຂອງການ ເຕີບໂຕໄວແຮງງານພົວພັນໃນທາງບວກ, ການສຶກສາຂອງ Bloom & Finlay (2009) ພົບວ່າ ການຫຼຸດລົງຂອງ ສັດສ່ວນປະຊາກອນໄວແຮງງານ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕເສດຖະກິດ, ການສຶກສາຂອງ Safdari et al. (2011) ພົບວ່າ ປະຊາກອນກຸ່ມອາຍຸ 15-64 ປີ ມີຜົນກະທົບທາງບວກກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງ ເສດຖະກິດ ແລະ ການສຶກສາຂອງ Choudhry & Elhorst (2010) ພົບວ່າ ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງ ປະຊາກອນໄວແຮງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະສົ່ງຜົນທາງບວກຕໍ່ ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ນອກຈາກນີ້ ປັດໄຈ ດ້ານ ອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກແມ່ນມີ ຄວາມສຳພັນໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມກັບການຂະຫຍາຍຕົວ ເສດຖະກິດ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບ ການສຶກສາຂອງ Choudhry & Elhorst (2010) ພົບວ່າ ອັດຕາສ່ວນ ປະຊາກອນການເພິ່ງພາໄວເດັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະສົ່ງຜົນທາງລົບ ຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ, ການສຶກສາຂອງ Wei & Hao (2010) ພົບວ່າ ການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາ ປະຊາກອນການເພິ່ງພາໄວເດັກຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງບວກ ຕໍ່ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ, ການສຶກສາ ຂອງ Song (2013) ພົບວ່າ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ປະຊາກອນໄວເດັກມີຄວາມສຳພັນໃນທາງລົບກັບການເຕີບ ໂຕຂອງເສດຖະກິດ , ການສຶກສາຂອງ Lindh (2007) ພົບ ວ່າ ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນໄວເດັກພົວພັນໃນທາງ ກົງກັນຂ້າມກັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ, ການສຶກສາ

ຂອງ Safdari et al. (2011) ພົບວ່າ ປະຊາກອນກຸ່ມອາຍຸ 0-14 ປີ ມີຜົນກະທົບທາງລົບກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງ ເສດຖະກິດ. ແຕ່ສຳລັບຕົວປ່ຽນອັດຕາການເພິ່ງພາ ປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ ພົບວ່າ ບໍ່ຜ່ານຄວາມສຳຄັນທາງ ສະຖິຕິ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັບການ ຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບການສຶກສາ ຂອງ Choudhry & Elhorst (2010) ພົບວ່າ ອັດຕາສ່ວນ ປະຊາກອນການເພິ່ງພາໄວສູງອາຍຸນັ້ນ ສົ່ງຜົນທາງລົບຕໍ່ ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນແບບຈຳລອງ TSCS ແລະ ແບບຈຳລອງ Fixed Effect, ແລະ ການສຶກ ສາຂອງ Safdari et al. (2011) ພົບວ່າ ປະຊາກອນກຸ່ມ ອາຍຸ 65 ປີຂຶ້ນໄປ ມີຜົນກະທົບທາງລົບກັບການຈະເລີນ ເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ.

5. ສະຫຼຸບ

ສະພາບການປ່ຽນແປງ ຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ພົບວ່າ ປະຊາກອນໂດຍລວມແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນພາຍໃນພູມິພາກ ໃນ ຊ່ວງເວລານີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຊາກອນໄວແຮງງານ ແລະ ໄວຜູ້ສູງອາຍຸ, ແຕ່ສຳລັບປະຊາກອນໄວເດັກຍັງເຫັນ ວ່າ ຍັງຫຼຸດລົງໃນຊ່ວງຕົ້ນ ແຕ່ກໍ່ຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນໃນ ເວລາຕໍ່ມາ. ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງ ປະຊາກອນຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ພົບວ່າ ການປ່ຽນແປງຂອງປະຊາກອນໄວແຮງງານ ມີຄວາມສຳພັນ ໄລຍະຍາວກັບລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນໃນກຸ່ມອາຊຽນໃນທິດທາງ ດຽວກັນ ຕໍ່ກັບຜົນດັ່ງກ່າວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຈະ ຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນດາປະເທດໃນກຸ່ມອາຊຽນ ແມ່ນ ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການແຮງງານໃນກຸ່ມນີ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເພື່ອສະໜອງໃສ່ພາກສ່ວນການຜະລິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ; ອັດຕາການ ເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກມີຄວາມສຳພັນໄລຍະຍາວກັບ ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນໃນກຸ່ມອາຊຽນໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ ຕໍ່ ກັບຜົນດັ່ງກ່າວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັດຕາການເພິ່ງພາ ປະຊາກອນໄວເດັກ ແມ່ນເປັນພາລະທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ກັບ ປະຊາກອນໄວແຮງງານ ເຮັດໃຫ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບການ ໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ໃນປະຊາກອນໄວເດັກນັ້ນຈະຍັງບໍ່ສາມາດ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ ເຊິ່ງຍັງຕ້ອງໄດ້ອາໄສກຸ່ມປະຊາກອນ ໄວແຮງງານ ນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຫດຜົນທີ່ມີການພົວພັນກັນໃນ ທາງກົງກັນຂ້າມກັບເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ. ນອກຈາກ

ນີ້ຍັງພົບວ່າ EC (Error Correction Term) ມີຄ່າສໍາປະສິດທີ່ເປັນລົບ ໂດຍຜ່ານຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດພາຍໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນມີການປັບຕົວຈາກໄລຍະສັ້ນສູ່ດຸນຍະພາບໄລຍະຍາວ

ການພັດທະນານະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮອງຮັບການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງປະຊາກອນຄວນຄໍານຶ່ງເຖິງການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ມີການພັດທະນາທັກສະ, ການສຶກສາ, ການສົ່ງເສີມວັດທະນາທຳ, ການໃຊ້ເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບ ນອກຈາກນີ້ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບການດໍາເນີນງານຂອງສະຖາບັນໃນພາກລັດ ແລະ ການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມກໍເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ປະເທດໃນກຸ່ມອາຊຽນສາມາດຮອງຮັບກັບການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງປະຊາກອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອການສ້າງຄົນສູງການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດຢ່າງຍິ່ງຍືນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຂໍປະຕິບານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

Acemoglu, D., & Johnson, S. (2007). Disease and development: the effect of life expectancy on economic growth. *Journal of political Economy*, 115(6), 925-985.

Andrew, B. A., Ben, S. B., & Dean, C. (2008). *Macroeconomics* (6th ed.) Boston, MA: The Addison-Wesley.

Auyyanonta, P. (2019). *China's FDI in Thailand. Journal of Suvarnabhumi Institute of Technology (Humanities and Social Sciences)*. 7(2). Page 412-429.

Blackburne, E. F., & Frank, M. W. (2007). Estimation of nonstationary heterogeneous panels. *The Stata Journal*, 7(2), 197-208.

Bloom, D. E., & Finlay, J. E. (2009). Demographic change and economic growth in Asia. *Asian economic policy review*, 4(1), 45-64.

Bloom, D. E., & Freeman, R. B. (1986). The effects of rapid population growth on labor supply and employment in developing Countries. *Population and Development Review*, 12(3), 381-414.

Bloom, D. E., & Williamson, J. G. (1998). Demographic transitions and economic miracles in emerging Asia. *The World Bank Economic Review*, 12(3), 419-455.

Bloom, D. E., Canning, D., Fink, G., & Finlay, J. E. (2009). Fertility, female labor force participation, and the demographic dividend. *Journal of Economic growth*, 14, 79-101.

Bloom, D. E., Canning, D., Hu, L., Liu, Y., Mahal, A., & Yip, W. (2010). The contribution of population health and demographic change to economic growth in China and India. *Journal of Comparative Economics*, 38(1), 17-33.

Cervellati, M., & Sunde, U. (2011). Life expectancy and economic growth: the role of the demographic transition. *Journal of economic growth*, 16, 99-133.

Choudhry, M. T., & Elhorst, J. P. (2010). Demographic transition and economic growth in China, India and Pakistan. *Economic Systems*, 34(3), 218-236.

Eastwood, R., & Lipton, M. (2011). Demographic transition in sub-Saharan Africa: How big will the economic dividend be?. *Population studies*, 65(1), 9-35.

Granger, C. W. J. (1986). Developments in the study of cointegrated economic variables. *Oxford Bulletin of Economics & Statistics*, 48(3).

Hondroyannis, G., & Papapetrou, E. (2002). Demographic transition and economic growth: Empirical evidence from Greece. *Journal of Population Economics*, 15, 221-242.

Kuznets, S. (1960). Population change and aggregate output. In *demographic and economic change in developed*

- countries* (pp. 324-351). Columbia University Press.
- Lee, R. D., & Mason, A. (Eds.). (2011). *Population aging and the generational economy: A global perspective*. Edward Elgar Publishing.
- LINDH, A. P. T. (2007). *The relationship between demographic change and economic growth in the EU* (Vol. 32, p. 112). Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften.
- Malthus, T. R. (1986). An essay on the principle of population (1798). *The Works of Thomas Robert Malthus, London, Pickering & Chatto Publishers, 1*, 1-139.
- Munir, K., & Shahid, F. S. U. (2021). Role of demographic factors in economic growth of South Asian countries. *Journal of economic studies*, 48(3), 557-570.
- Ogawa, N., Mansor, N., Lee, S. H., Abrigo, M. R., & Aris, T. (2021). Population aging and the three demographic dividends in Asia. *Asian Development Review*, 38(1), 32-67.
- Pesaran, M. H. (1997). The role of economic theory in modelling the long run. *The economic journal*, 107(440), 178-191.
- Pesaran, M. H., Shin, Y., & Smith, R. P. (1997). *Pooled estimation of long-run relationships in dynamic heterogeneous panels*.
- Pesaran, M. H., Shin, Y., & Smith, R. P. (1999). Pooled mean group estimation of dynamic heterogeneous panels. *Journal of the American statistical Association*, 94(446), 621-634.
- Safdari, M., & Abouie, M. (2011). The economics effect of population age structure on economic growth in Iran. *Journal of Finance and Economics*, 72(5), 62-69.
- SIUODOMPHAN, S., CHANTHAVONE, T., SIPHANTHONG, B., DUANGPASITH, P., Phommany, S., PHANTHOUAMATH, P., CHITTAPHONE, N., & KEODOUANGKHAM, P. (2024). The analysis of labor demand of the private sector in the Northern Provinces of Lao PDR. *Souphanouvong University Journal Multidisciplinary Research and Development*, 10(1), 130–141. Retrieved from <http://www.su-journal.com/index.php/su/article/view/652>
- Song, S. (2013). *Demographic changes and economic growth: Empirical evidence from Asia*.
- United Nations Department of economic and social affairs, Population Division (2022). *World Population Prospects 2022: Summary of Results*. UN DESA/POP/2022/TR/NO.3.
- Wei, Z., & Hao, R. (2010). Demographic structure and economic growth: Evidence from China. *Journal of Comparative Economics*, 38(4), 472-491.
- Worldbank. (2023). *World development indicators data bank*. Retrieved from <https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators>
- Yoon, M. J. W., Kim, M. J., & Lee, J. (2014). *Impact of demographic changes on inflation and the macroeconomy*. International Monetary Fund.

ຕາຕະລາງທີ 1 ນິຍາມຕົວປ່ຽນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ

ຕົວປ່ຽນ	ນິຍາມ
ຕົວປ່ຽນຕາມ	
$\ln GDP_{it}$	Logarithm ຂອງຜະລິດຕະພັນມວນລວມພາຍໃນປະເທດສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ (GDP per capita) ຂອງປະເທດທີ i
ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ	
$\ln Wp_{it}$	Logarithm ຂອງປະຊາກອນໄວແຮງງານ (Working-Age population) ຂອງປະເທດທີ i

$\ln Ydp_{it}$	Logarithm ຂອງອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວເດັກ (Youth Dependency Population) ຂອງປະເທດທີ i
$\ln Edp_{it}$	Logarithm ຂອງອັດຕາສ່ວນການເພິ່ງພາປະຊາກອນໄວສູງອາຍຸ (Elderly Dependency Population) ຂອງປະເທດທີ i
$\ln GDPP_{i,t-j}$	Logarithm ຂອງຄ່າຊ່ວງເວລາຖົດຖອຍ j ຂອງ $GDPP_i$
$\ln Wp_{i,t-j}$	Logarithm ຂອງຄ່າຊ່ວງເວລາຖົດຖອຍ j ຂອງ Wp_i
$\ln Ydp_{i,t-j}$	Logarithm ຂອງຄ່າຊ່ວງເວລາຖົດຖອຍ j ຂອງ Ydp_i
$\ln Edp_{i,t-j}$	Logarithm ຂອງຄ່າຊ່ວງເວລາຖົດຖອຍ j ຂອງ Edp_i
i	ຂໍ້ມູນພາກຕັດຂວາງ
t	ຂໍ້ມູນອານຸກົມເວລາ
Δ	ອານຸພັນອັນດັບ 1
μ_i	ຄ່າຄົງທີ່
ϵ_{it}	ຄ່າຄວາມຄາດເຄື່ອນ

ຕາຕະລາງທີ 2 ຜົນການປະມານຄ່າຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນໃນແບບຈໍາລອງ Panel ARDL ໂດຍວິທີ Pooled Mean Group (PMG)

ຕົວປ່ຽນຕາມ: $\ln GDPP_{it}$	Coefficient	Z-Statistic	Probability
ຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະຍາວ			
$\ln Wp_{it}$	3.676111 (1.143898)***	3.21	0.001
$\ln Ydp_{it}$	-2.027808 (0.7590039)***	-2.67	0.008
$\ln Edp_{it}$	0.3625293 (0.2721543)	1.33	0.183
ຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະສັ້ນ			
$\Delta \ln Wp_{it}$	10.78247 (10.81787)	1.00	0.319
$\Delta \ln Ydp_{it}$	1.764696 (8.242499)	0.21	0.830
$\Delta \ln Edp_{it}$	-4.305762 (2.896775)	-1.49	0.137
Error Correction Term	-0.362052 (0.147788)**	-2.45	0.014
Constant Term	-20.47893 (8.295002)**	-2.47	0.014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໄດ້ຈາກການຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຼມສໍາເລັດຮູບທາງສະຖິຕິ

ໝາຍເຫດ: * ຜ່ານຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ, ** ຜ່ານຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ *** ຜ່ານຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 1 ສ່ວນຮ້ອຍ

ຕາຕະລາງທີ 3 ຜົນການທົດສອບດ້ວຍວິທີ Hausman Test ລະຫວ່າງວິທີ Mean Group (MG) ແລະ Pooled Mean Group (PMG)

ຕົວປ່ຽນ	ຄ່າສໍາປະສິດ		(b-B) Difference	sqrt(diag(V_b-V_B)) S.E.	Chi-square ($\chi^2(3)$)	Prob> χ^2
	(b) MG	(B) PMG				
$\ln wp$	-15.56475	3.676111	-19.24086	29.2817	0.88	0.8308
$\ln ydp$	-17.27686	-2.027808	-15.24905	24.60717		

lnedp	0.4778216	0.36253	0.1152919	3.443451
-------	-----------	---------	-----------	----------

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໄດ້ຈາກການຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຼມສໍາເລັດຮູບທາງສະຖິຕິ

ໝາຍເຫດ: (b) ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຈາກການປະມານຄ່າດ້ວຍວິທີ MG

(B) ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຈາກການປະມານຄ່າດ້ວຍວິທີ PMG

ຕາຕະລາງທີ 4 ຜົນການທົດສອບດ້ວຍວິທີ Hausman Test ລະຫວ່າງວິທີ Mean Group (MG) ແລະ Dynamic Fixed Effect (DFE)

ຕົວປ່ຽນ	ຄ່າສໍາປະສິດ		(b-B) Difference	sqrt(diag(V_b-V_B)) S.E.	Chi-square ($\chi^2(3)$)	Prob> χ^2
	(b) MG	(B) DFE				
lnwp	-15.56475	0.837713	-16.40246	1774.524		
lnydp	-17.27686	2.230383	-19.50725	1490.811	0.00	1.0000
lnedp	0.4778216	0.551279	-0.0734575	209.1693		

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໄດ້ຈາກການຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຼມສໍາເລັດຮູບທາງສະຖິຕິ

ໝາຍເຫດ: (b) ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຈາກການປະມານຄ່າດ້ວຍວິທີ MG

(B) ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຈາກການປະມານຄ່າດ້ວຍວິທີ DFE